

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8225203222
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2026:8225203222.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, sudkyňou JUDr. Janou Gombárovou, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. XX, XXX XX A., o zaplatenie 246,51 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 212,84 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 212,84 eura od 05.04.2023 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 72,68%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 24.11.2025 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 246,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 05.04.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 23.05.2022 zmluvu o pôžičke č. 21741788/1000187998 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 260,- eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve. Kúpna cena tovaru bola 289,- eur, pričom žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 29,- eur a na zvyšok kúpnej ceny mu žalobca poskytol pôžičku. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný pôžičku splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 9,29 eura a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 334,44 eura (uvedené bez akontácie). Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu vo výške 47,16 eura (bez akontácie). Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca ho listom zo dňa 28.02.2023, označeným ako Predžalobná upomienka, vyzval k úhrade dlžnej sumy, na čo mu poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 28.03.2023 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 30.03.2023. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 246,51 eura, pričom si žalobca súčasne uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 322,67 eura (označené

v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“), pričom predmetnú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil sumu 76,16 eura. Táto suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“ a zahŕňa akontáciu vo výške 29,- eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 47,16 eura, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad (stĺpec „Zostatok“) zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 45,85 eura (stĺpec „Pokuta“), ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy ku dňu podania žaloby tvorí istina úveru vo výške 293,67 eura – prijaté úhrady vo výške 47,16 eura, t.j. 246,51 eura.

3. Žalovanému bola žaloba doručená do vlastných rúk dňa 23.02.2026. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, skutočnosti uvedené v žalobe neurobil spornými, nepredložil a nenavrhol žiadne dôkazy.

4. Na základe výzvy súdu, aby žalobca predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, doručil žalobca súdu dňa 23.02.2026 písomné podanie, v ktorom uviedol, že v prejednávacom prípade bol vykonaný prepočet schopnosti splácať, pri ktorom vychádzal u žalovaného z počtu nezaopatrených detí - 1, z akceptovaného mesačného príjmu 595,88 eura, zo životného minima spolu 317,62 eura a z mesačných výdavkov 16,20 eura. Po odpočítaní výdavkov od príjmov, predstavuje finančná rezerva žalovaného sumu 262,06 eura a po odpočítaní dohodnutej splátky schváleného úveru (9,29 eura), predstavuje zostatok sumu 252,77 eura. Podľa tvrdenia žalobcu, keďže výsledkom porovnania príjmov a výdavkov bola suma vyššia ako je výške schválenej splátky, žiadosť bola schválená. Poukázal tiež na to, že žalovaný je v spore pasívny a doposiaľ nepredložil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by žalobcov nárok na zaplatenie žalovanej sumy spochybnili. Žalobca ďalej doplnil, že uzavretá zmluva o pôžičke je tzv. webovou zmluvou, ktorá je uzatvorená prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie (cez internet), bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami, s poukazom na príslušné ustanovenia zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Žalovaný bol oboznámený so spôsobom uzatvorenia Zmluvy zo dňa 23.05.2022 na základe čl. 6 Všeobecných obchodných podmienok s názvom „Uzatváranie zmlúv elektronickými prostriedkami“. Na preukázanie týchto tvrdení predložil žalobca dopyt do registra SRBI, dopyt v Sociálnej poisťovni, elektronický podpis, žiadosť o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru a udelenie súhlasov a samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

5. Súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 297 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nakoľko predmetom konania je otázka jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30.03.2026, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 20.03.2026 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a vyjadrenia žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 1000187998 zo dňa 23.05.2022 uzavretej medzi žalobcom (zastúpený sprostredkovateľom) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ poskytol dlžníkovi viazaný spotrebiteľský úver vo výške 260,- eur na kúpu tovaru – TCL 43P615, ktorého kúpna cena bola 289,- eur, pričom akontácia bola vo výške 29,- eur. V zmluve bola ako celková čiastka uvedená suma 334,29 eura, ktorú mal žalovaný zaplatiť v 36 mesačných splátkach po 9,29 eura, posledná splátka 9,14 eura. Celkové náklady spotrebiteľa sú uvedené vo výške 74,29 eura. RPMN bola v zmluve uvedená ako 18,96 %, fixná ročná úroková sadzba 18,96 %. Doba dodania tovaru je uvedená do 30.11.2022. Prvá splátka bola splatná 20. dňa nasledujúceho mesiaca po dodaní tovaru, ďalšie splátky splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Ako doba trvania zmluvy sa uvádza 36 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto Zmluvy.

8. Vo formulári zmluvy je v úvodnej časti, obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že žalovaný je slobodný, má stredoškolské vzdelanie s maturitou. Má jedno nezaopatrené dieťa a býva v prenájme. Okrem adresy trvalého pobytu uvádza aj korešpondenčnú adresu. Z časti II. zmluvy – Údaje o príjme

vyplýva, že žalovaný je zamestnaný na dobu určitú od 08/2021 do 08/2022 s priemerným čistým príjmom 570,- eur a že pri uzavretí zmluvy predložil ako doklad občiansky preukaz.

9. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo 21741788, predloženého žalobcom, súd zistil, že žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil celkovo sumu 76,16 eura, z toho z titulu akontácie sumu 29,- eur a z titulu úhrady splátok sumu 47,16 eura. Veriteľ zosplatnil úver vo výške 246,51 eura dňa 28.03.2023.

10. Z listu označeného ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 28.02.2023 vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že k zmluve č. 1000187998, evidenčné číslo 21741788, uzatvorenej dňa 23.05.2022, eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 36,45 eura, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 20.03.2023 nedôjde k úhrade, bude oprávnený úver zosplatniť. Listom označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 30.03.2023 žalobca žalovanému oznámil, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. 1000187998 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, pričom dlžná čiastka predstavuje sumu 246,51 eura.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov. Priamo zo zmluvy vyplýva, že jej predmetom bolo dojednanie viazaného spotrebiteľského úveru. Pretože sa jedná o spotrebiteľský úver, vychádzal súd pri právnom posúdení predmetnej zmluvy a z nej uplatnených nárokov, z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy a tiež zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.5)

17. Podľa § 15 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

18. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

20. Podľa § 7 ods. 4 ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky^{17a}) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch a úveroch na bývanie tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

21. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,^{17a}) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 7 ods. 20 ZoSÚ, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,^{17a})
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,^{17a}) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,^{17ab}) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,^{17a}) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom^{17td}) a na príjem spotrebiteľa.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42

27. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 23.05.2022 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 21741788/1000187998, ktorou veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 260,- eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorého kúpna cena bola 289,- eur, kde žalovaný zaplatil akontáciu v sume 29,- eur. V zmluve sa žalovaný zaviazal zaplatiť celkovo sumu 334,29 eura, a to v 36 mesačných splátkach po 9,29 eura, posledná splátka 9,14 eura, pričom na svoj dlh žalovaný uhradil celkovo sumu 47,16 eura (bez akontácie). Keďže žalovaný svoju povinnosť splácať úver riadne a včas neplnil, žalobca po výzve na zaplatenie neuhradených splátok úveru, dňa 28.03.2023 úver zosplatnil.

28. Žalobca ako veriteľ bol podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako dlžníka splácať spotrebiteľský úver. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil, musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplattenej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Pri posudzovaní úverovej schopnosti žalovaného bol žalobca povinný brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem žalovaného a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zároveň vyplýva, že veriteľ pri posudzovaní úverovej schopnosti dlžníka vychádza z informácií a dokladov poskytnutých na jeho žiadosť samotným dlžníkom a súčasne si je veriteľ povinný sám zabezpečiť informácie o dlžníkovi z príslušných databáz. Veriteľ pre posúdenie úverovej schopnosti dlžníka je povinný získať informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je potrebné ďalej overovať. Veriteľ musí disponovať takými informáciami o príjmoch a výdavkoch dlžníka, z ktorých bude schopný čo najobjektívnejšie posúdiť finančnú situáciu dlžníka. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné chápať ako situáciu, keď spotrebiteľ s poukazom na svoje pravidelné príjmy a výdavky disponuje dostatkom finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať spotrebiteľský úver v predpokladanej výške.

29. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, dospel súd k záveru, že žalobca v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal dodržanie postupu podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným. Z vykonaného dokazovania, predovšetkým z vyjadrenia žalobcu ohľadom skúmania bonity žalovaného, bolo preukázané, že veriteľ zisťoval príjem žalovaného, ktorý overoval dopytom v Sociálnej poisťovni a zisťoval aj úverovú zaťaženosť žalovaného v úverovom registri SRBI. Zákonodarca však uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí.

30. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je podľa súdu dostatočné, pretože tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tieto je potrebné zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Dopytom do registra SRBI síce veriteľ zisťoval finančné výdavky žalovaného na už existujúce úvery, pričom žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy jeden kontokorentný úver s úverovým rámcom 40,- eur. Žalobca však dôsledne neskúmal ostatné jeho výdavky, pričom už zo samotnej zmluvy, v ktorej sa uvádza mobilné číslo žalovaného, vyplýva, že tento má minimálne náklady spojené s používaním mobilného telefónu, rovnako zo zmluvy vyplýva, že žalovaný býva v prenájme, uvádzal okrem adresy trvalého bydliska aj inú korešpondenčnú adresu, teda nevyhnutne musí mať aj náklady spojené s bývaním v prenájme a taktiež musí z niečoho žiť, teda mať výdavky na stravovanie, ošatenie,

lieky, čo žalobca vôbec neskúmal. Pritom zo žalobcom predloženého výpisu klientskych informácií je zrejme, že žalobca pred uzavretím zmluvy mal vedomosť o 1 odvolanej a 2 odmietnutých žiadostiach žalovaného o splátkový úver, preto bolo mimoriadne dôležité, aby preveril každú jednu zložku povinne preverovaných údajov. Navyše zo žalobcom predloženého výpočtu bonity klienta (č.l. 72 spisu) vyplýva, že pri tomto výpočte vychádzal mesačného príjmu 595,88 eura, kým v samotnej zmluve, je v časti II. Údaje o príjme, uvedený priemerný čistý príjem 570,- eur, rovnako nie je zrejme, ako žalobca dospel k sume mesačných výdavkov práve vo výške 16,20 eura. Keďže žalobca nepreukázal ani len dopyt na údaje týkajúce sa výdavkov žalovaného, relevantné pre posúdenie jeho bonity, je vylúčený záver o postupe veriteľa s odbornou starostlivosťou.

31. Také posúdenie bonity spotrebiteľa, aké vyplýva z vyjadrenia žalobcu, podľa zákona nestačí. Nestačí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo v danom prípade žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra. Povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť splácať spotrebiteľský úver zaťažuje veriteľa (§ 7 ods. 1 ZoSÚ) a spotrebiteľ je povinný potrebné údaje veriteľovi poskytovať na žiadosť veriteľa (§ 7 ods. 2 ZoSÚ), preto žalobca mal preukázať, že skutočne žiadal údaje o výdavkoch a rodinnom stave žalovaného a že tieto aj náležite preveril. Zo žalobcom predložených listín nevyplýva, či a aké mal žalovaný výdavky. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o skúmanie výdavkov žalovaného pred uzavretím úverovej zmluvy. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný požadovaný úver splácať. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/30/2022.

32. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a posúdením toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných mesačných výdavkov taká čiastka, aká bude potrebná na splácanie úveru. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch spotrebiteľa, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ ako dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Tu súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/39/2022.

33. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žalobca nepredložil potrebné dôkazy, ktorými by preukázal, že ako veriteľ pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovaným skúmal riadne jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má za to, že veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže nepredložil žiadne dôkazy, aby schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver posudzoval s prihliadnutím k jeho pravidelným mesačným výdavkom. Uvedené má za následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd priznal žalobcovi iba sumu 212,84 eura, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 260,- eur a výškou splátok vykonaných žalovaným do dňa podania žaloby vo výške 47,16 eura. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, pre už konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

35. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platom znení, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Žalobca ďalej žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 246,51 eura od 05.04.2023 do zaplatenia. Súd postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi požadovaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak iba z priznanej istiny vo výške 212,84 eura od 05.04.2023 do zaplatenia. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol, nepriznal žalobcovi ani nárok na uplatňovaný úrok z omeškania.

39. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 246,51 eura, pričom úspech mal v časti o zaplatenie 212,84 eura, t.j. v rozsahu 86,34% a neúspech v rozsahu 13,66% (33,67 eura). V zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, súd priznal úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanému nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 72,68% (86,34 % - 13,66 %). O samotnej výške týchto trov konania bude v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania nebola žalovaným tvrdená a v zmysle § 257 CSP ani zo spisu nevyplývala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.